

Книгата на Даниил — Петдесет и девет

*Разкриване на последната пророческа тайна: Кулминационното
разпечатване от Лъва от Юдовото племе*

Jeff Pippenger

2024-01-23

Непосредствено преди края на благодатното време последната пророческа тайна бива разпечатана от Лъва от Юдовото племе, и именно мъдрите разбират увеличението на знанието, което се поражда от това разпечатване. Двамата свидетели в Откровение хвърлят светлина върху част от онова, което бива разпечатано в онова време.

Тук е мъдростта. Който има разум, нека пресметне числото на звяра; защото е число на човек; и числото му е шестстотин шестдесет и шест. ... И тук е умът, който има мъдрост. Седемте глави са седем хълма, на които седи жената. Откровение 13:18; 17:9.

„Последната сила, която ще води война против църквата и Божия закон, бе символизирана от звяр с агнешки рога“, е Съединените щати. Тя е шестото царство на библийското пророчество, и устройството на нейното царство е същото устройство (образ), каквото беше и петото царство на библийското пророчество. То се превръща в царство, в което Църквата управлява над Държавата, а след това принуждава цялата земя да приеме именно това устройство. Съчетанието на Църква и Държава ще бъде напълно развито в Съединените щати при скоро идващия неделен закон.

„„Образът на звяра“ представлява онази форма на отстъпнически протестантизъм, която ще се развие, когато протестантските църкви потърсят помощта на гражданската власт за налагането на своите догми. „Белегът на звяра“ все още предстои да бъде определен.“ Великата борба, 445.

Образът на звяра и белегът на звяра са два различни символа, но именно при неделния закон образът на звяра достига пълното си развитие.

„Налагането на неделното празнуване от страна на протестантските църкви е налагане на поклонение пред папството — пред звяра. Онези, които, разбирайки претенциите на четвъртата заповед, избират да спазват фалшивата вместо истинската събота, по този начин отдават почит на онази власт, чрез която единствено тя е заповядана. Но със самото действие на налагане на религиозен дълг чрез светска власт, самите църкви биха образували образ на звяра; следователно налагането на неделното празнуване в Съединените щати би било налагане на поклонение пред звяра и неговия образ.“ Великата борба, 448, 449.

При закона за неделята Конституцията на Съединените щати е напълно погазена и нацията се е отделила напълно от правдата. Тогава, под пълния контрол на Сатана, Съединените щати принуждават света да приеме същата система на Църква и държава, която току-що е била установена в Съединените щати. Световното правителство е Организацията на

обединените нации, а Римската църква е Църквата, която господства над това взаимоотношение.

„Светът е изпълнен с буря, война и раздор. Но под една глава — папската власт — хората ще се обединят, за да се противопоставят на Бога в лицето на Неговите свидетели.“ Свидетелства, том 7, 182.

Системата на Църква и Държава, която в пророчеството е представена като образа на звяра, е също троен съюз на змея, звяра и лъжепророка. Десетте царе от Откровение седемнадесета глава, които са седмата глава, представляват силата на змея.

„Царе, владетели и управители са положили върху себе си белега на антихриста и са представени като змея, който отива да воюва против светиите — онези, които пазят Божиите заповеди и имат вярата на Исус.“ Testimonies to Ministers, 38.

„Десетте царе“ представляват Организацията на обединените нации, чиято религия е спиритизмът; религията на лъжепророка е отстъпническият протестантизъм; а религията на звяра е католицизмът, който е просто спиритизъм, прикрит с изповядване на християнството.

„Чрез постановлението, което налага установяването на папството в нарушение на Божия закон, нашата нация напълно ще се отдели от правдата. Когато протестантството простре ръката си през пропастта, за да хване ръката на римската власт; когато се пресегне над бездната, за да стисне ръце със спиритизма; когато под влиянието на този троен съюз нашата страна отхвърли всеки принцип на своята Конституция като протестантско и републиканско управление и предвиди средства за разпространението на папските лъжи и заблуди, тогава можем да знаем, че е дошло времето за чудодейното действие на Сатана и че краят е близо.“ Свидетелства, том 5, 451.

При неделния закон се осъществява тройният съюз на змея, звяра и лъжепророка. Тогава Съединените щати принуждават света да приеме едносветовното правителство на Организацията на обединените нации, защото при неделния закон светът е хвърлен в голяма криза, когато ислямът нанася съд над Съединените щати заради налагането на поклонение на слънцето. Тогава Сатана се явява, за да се представи за Христос, и както Съединените щати принуждават света да приеме едносветовното съчетание на църква и държава, така също го принуждават да приеме неделята като ден за почивка. Същият процес на изпитване, който се е осъществил в Съединените щати, тогава се налага върху целия свят.

„Чуждите народи ще последват примера на Съединените щати. Макар тя да повежда, същата криза ще дойде върху нашия народ във всички части на света.“ Свидетелства, том 6, 395.

Принципът, че след националното отстъпление следва национална гибел, спохожда всяка страна, когато тя приеме деня на слънцето за ден на поклонение. Ескалиращата криза е „един час“, през който десетте царе управляват с папата, „човека на греха“. Те се съгласиха да предадат седмото си царство на папската власт, защото са доведени да вярват, че

моралният авторитет на папството е необходим, за да обедини света срещу ескалиращата война срещу исляма. През 1798 г. Организацията на обединените нации все още не бе навлязла в историята.

И десетте рога, които видях, са десет царе, които още не са получили царство; но получават власт като царе за един час заедно със звяра. Те са на един ум и ще предадат силата и властта си на звяра. Те ще воюват против Агнето, и Агнето ще ги победи; защото Той е Господ на господарите и Цар на царете; и онези, които са с Него, са призвани, избрани и верни. Откровение 17:12–14.

Както винаги е било с папата, царете ще доставят силата, за да може папството да извърши гонението срещу Божия народ; и именно десетте царе воюват против Агнето, но правят това по повелята на „човека на греха“. „Човекът на греха“ е също и „мъжът“, за когото се хващат седемте църкви в четвъртата глава на Исая.

И в онзи ден седем жени ще се хванат за един мъж и ще кажат: Ние ще ядем своя хляб и ще носим своите дрехи; само нека се наричаме с твоето име, за да се отнеме нашият укор. В онзи ден Отрасълът Господен ще бъде прекрасен и славен, и плодът на земята — отличен и благолепен за оцелелите от Израил. Исая 4:1, 2.

„Седемте жени“ представляват това, че папството (човекът на греха) има власт над всички църкви на земята, както има власт и над всички народи. „Позорът“, който църквите желаят да избегнат, е „позорът“ от отхвърлянето на изискването да се поклонят в неделя. Верните пазители на съботата ще бъдат преследвани заради своята вяност, а ислямът също ще откаже да спазва деня на слънцето. Споразумението, което Съединените щати уреждат между папството и Организацията на обединените нации, е, че именно моралният авторитет на човека на греха е онова, което е необходимо, за да поведе света към приемане на войната срещу исляма с цел да се установи мир на земята.

А за времената и годините, братя, нямате нужда да ви пиша. Защото сами знаете свършено, че денят Господен идва като крадец нощем. Защото, когато казват: Мир и безопасност, тогава ги постига внезапна погибел, както родилни болки постигат непразна жена; и те никак няма да избегнат. Но вие, братя, не сте в тъмнина, та онзи ден да ви постигне като крадец. Вие всички сте чада на светлината и чада на деня; ние не сме от нощта, нито от тъмнината. 1 Солунци 5:1–5.

Посланието „мир и безопасност“ в библийското пророчество, което винаги е представено като лъжливо послание, е логично единствено в период от време, когато няма мир и безопасност. Няма причина да се представя послание „мир и безопасност“, когато мир и безопасност съществуват. Ислямът премахва всеки мир и всяка безопасност. „Внезапното погубление“, свързано с лъжливото послание, е погубление, което се усилва, защото е като на „жена“ в „родилни мъки“. Първите родилни болки на третото Гореще бяха 11 септември 2001 г.

В пророческите линии на Илия и Йоан Кръстител е онагледена измамата на папската власт. Когато Ахав се върна в Самария, за да съобщи на Йезавел, че Богът на Илия е истинският

Бог, понеже бе свалил огън от небето, тогава Ахав осъзна, че Йезавел го е измамила относно своята омраза към Илия. Същата омраза и измама бе онагледена, когато Ирод обеща на Саломе половината от царството си на празненството по случай рождения си ден. Саломе беше дъщеря на Иродиада; следователно Ирод беше змейът, Иродиада беше папството, а Саломе беше лъжепророкът.

В този разказ измамната сила на танца на Саломе бе използвана, за да подведе Ирод (десетте царе) да предаде половината от царството си на една църква (жена). Жената (Саломе) беше под ръководството на своята майка (католицизма), а Ирод твърде късно разбра, че отношението на Иродиада към Йоан беше същото, каквото беше отношението на Езавел към Илия. И в двата случая пазителите на съботата трябва да умрат.

Ислямът постепенно, но бързо отнема мира и безопасността от планетата Земя и по този начин обединява човечеството против исляма. Бързо ескалиращата война на исляма представлява аргумента, който се използва за установяването на всемирния образ на звяра в последните дни. Измамата, която се нанася върху света (десетте царе), се привежда от Съединените щати (Саломе) и води света до убеждението, че трябва да се обедини против исляма; но твърде късно те разбират, че това устройство е било само хитрост, използвана за преследване на пазителите на съботата. Тази измама е част от причината десетте царе да намразят блудницата, въпреки че под натиск се съгласиха да ѝ дадат седмото си царство.

И десетте рога, които видях върху звяра, те ще намразят блудницата и ще я направят пуста и гола, и ще изядат плътта ѝ, и ще я изгорят с огън. Защото Бог е вложил в сърцата им да изпълнят Неговата воля, и да бъдат единомислени, и да предадат царството си на звяра, докле се изпълнят Божиите думи. Откровение 17:16, 17.

Глобалистите на Обединените нации не са просто „царете“ на земята, но са представени и като „търговци“; следователно глобалистите се състоят от политически и икономически сили. Причината ангелът, който донесе на Йоан видението от Откровение седемнадесета и осемнадесета глава, бе да покаже на Йоан съда над великата тирска блудница. И двете категории глобалисти оплакват смъртта на папството.

Затова язвите ѝ ще дойдат в един ден — смърт, плач и глад; и тя ще бъде напълно изгорена с огън, защото силен е Господ Бог, Който я съди. И земните царе, които са блудствали и живели разкошно с нея, ще я оплакват и ще ридаят за нея, когато видят дима от изгарянето ѝ, като стоят надалеч поради страха от мъчението ѝ и казват: Уви, уви, великий граде Вавилоне, граде силни! защото в един час дойде твоят съд. И земните търговци ще плачат и ще жаят за нея, защото никой вече не купува стоката им. Откровение 18:8–11.

Търговците и царете стоят надалеч и викат: „горко, горко“. Думата „alas“ в гръцкия език е преведена като „горко“ в осма глава на Откровение.

И видях, и чух един ангел да лети посред небето, който казваше със силен глас: Горко, горко, горко на земните жители поради останалите гласове на тръбата на тримата ангели, които още предстои да затръбят! Откровение 8:13.

Трите „Горко“ представляват петата, шестата и седмата Тръба и са символи на исляма. Царете, търговците и корабоначалниците всички извикват „горко, горко“ три пъти в осемнадесета глава.

И земните царе, които блудстваха с нея и живяха разкошно с нея, ще я оплакват и ще ридаят за нея, когато видят дима от горенето ѝ, като стоят надалеч от страх пред мъчението ѝ и казват: Горко, горко, великий граде Вавилон, мощни граде! защото в един час дойде твоят съд. ... Търговците на тези неща, които се обогатиха от нея, ще стоят надалеч от страх пред мъчението ѝ, плачейки и ридаяйки, и ще казват: Горко, горко, великий граде, облечен във висон и багреница, и алена тъкан, и украсен със злато, скъпоценни камъни и бисери! Защото в един час толкова голямо богатство бе сведено до нищо. И всеки кормчия, и всички, които плават с кораби, и моряците, и всички, които търгуват по море, стояха надалеч и викаха, когато видяха дима от горенето ѝ, казвайки: Кой град е подобен на този велик град! И посипаха главите си с пръст и викаха, плачейки и ридаяйки, казвайки: Горко, горко, великий граде, в който се обогатиха всички, които имаха кораби в морето, поради неговото великолепие! защото в един час запустя. Откровение 18:9–10, 15–19.

„Часът“, в който се извършва съдът над папството, е „часът“ от Откровение единадесета глава, тоест „часът на голямото земетресение“, и той представлява периода на неделния закон, който започва с неделния закон в Съединените щати и продължава, докато Михаил се изправи и човешкото време на изпитание приключи. Глобалистите, които намразиха блудницата, но все пак се съгласиха да дадат царството си на нея за един час, не само повтарят три пъти „горко, горко“ (уви, уви), но и задават въпроса: „Кой град прилича на този велик град?“ Те зададоха този въпрос и в книгата на Езекиил.

И ще накарат гласа си да се чуе против тебе, и ще викат горчиво, и ще хвърлят пръст върху главите си, ще се търкалят в пепелта; и ще се острижат съвсем заради тебе, и ще препашат вретина, и ще плачат за тебе с горчивина на сърцето и с горко ридание. И в риданието си ще издигнат жалейка за тебе и ще те оплакват, казвайки: Кой град е като Тир, като погубеният в сред морето? Когато твоите стоки излизаха от моретата, ти наситяше много народи; ти обогатяваше земните царе с изобилието на богатството си и на търговията си. Във времето, когато бъдеш съкрушен от моретата в дълбините на водите, твоята търговия и цялото ти множество в сред тебе ще паднат. Всички жители на островите ще се смаят заради тебе, и царете им ще се ужасят твърде много, лицата им ще се смутят. Търговците между народите ще съскат над тебе; ще станеш ужас и няма да те има вече до века. Езекил 27:30–36.

Езекил определя града като „Тир“, който е „разрушен в сред морето“? Исаия, като говори за блудницата Тир (Тир), която е също и голямата блудница от Откровение, която е Католическата църква, я определя също и като града, който увенчава.

Това ли е вашият ликуващ град, чиято древност е от древни дни? Нозете му сами ще го отнесат далеч, за да пребивава като пришелец. Кой е замислил това против Тир, увенчаващия град, чиито търговци са князе, чиито продавачи са почетните на земята?

Господ на Силите го е определил, за да оскверни гордостта на всяка слава и да доведе до презрение всички почетни на земята. Исаия 23:7–9.

Папството е „венчаващият град“, защото именно то претендира да седи като царица над тройния съюз.

Колкото се е прославила и е живяла разкошно, толкова мъчение и скръб ѝ дайте; защото казва в сърцето си: „Седя като царица и не съм вдовица, и няма да видя скръб.“
Откровение 18:7.

Езекиил каза, че съдът над блудницата се извършва „сред морето“ в неговия плач за Тир.

И словото Господне дойде пак към мене и каза: Сега ти, сине човешки, подеми плач за Тир. ... Таршишките кораби пееха за тебе на пазара ти; и ти се изпълни и стана твърде славен сред моретата. Твоите гребци те заведоха в големи води; източният вятър те строши сред моретата. Езекиил 27:1, 2, 25, 26.

Именно „източният вятър“ донася съд над тирската блудница, над коронясващия град, а „източният вятър“ е символ на исляма. Войната, която десетте царе повеждат срещу исляма, е онова, което унищожава папството на последните дни. Осъзнаването от страна на десетте царе, че са били измамани, поражда и страх в сърцата им.

Прекрасна по положение, радост на цялата земя, е хълмът Сион, по северните страни, градът на великия Цар. Бог е познат в дворците му като прибежище. Защото, ето, царете се събраха, преминаха заедно. Видяха го и тъй се удивиха; смутиха се и побързаха да се отдалечат. Там ги обзе страх и болка, като на жена, която ражда. Ти строшаваш тарсийските кораби с източен вятър. Както сме чули, така и видяхме в града на Господа на Силите, в града на нашия Бог: Бог ще го утвърди довека. Села. Псалми 48:2–8.

Глобалистите погледнаха към Божието царство, представено от града Йерусалим, но избраха за свой глава „онзи велик град“ Вавилон. Когато Бог съди онзи велик град, те викат и ридаят, тъй като осъзнават, че са погубени, защото великият град, който избраха, е строшен wśród морето от войната, докарана върху тях от исляма (източния вятър). И тази война е война, която постепенно се изостря, защото е като жена в родилни болки.

Божието царство, което те са преследвали заради папството, е представено във втора глава на Даниил, където ни се казва, че „в дните на тия [глобалистки] царе“ Бог ще издигне Своето вечно царство.

И в дните на тези царе небесният Бог ще издигне царство, което никога няма да бъде разрушено; и царството няма да бъде оставено на друг народ, но то ще строши и погълне всички тези царства, и ще стои довека. Данаил 2:44.

Милеристите вярваха, че живеят в „дните на тези царе“, но десетте царе от Откровение седемнадесета глава още не бяха навлезли в историята; всъщност те едва сега започват да се очертават. Милеристите бяха прави, но тяхното виждане беше ограничено. Божието царство, което се установява в дните на царете от Откровение седемнадесета и осемнадесета

глава, е времевият период на късния дъжд.

„Видях, че всичко с напрегнато очакване е устремило поглед и мислите си към надвисналата пред него криза. Греховете на Израил трябва предварително да отидат на съд. Всеки грях трябва да бъде изповядан в святилището; тогава делото ще се придвижи напред. Това трябва да се извърши сега. Остатъкът във времето на скръбта ще извика: Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил?“

„Късният дъжд идва върху онези, които са чисти — тогава всички ще го приемат, както и по-рано.“

„Когато четирите ангела пуснат, Христос ще установи Своего царство. Никой не получава късния дъжд, освен онези, които правят всичко по силите си. Христос би ни помогнал. Всички биха могли да бъдат победители по Божията благодат, чрез кръвта на Исус. Цялото небе е заинтересовано от това дело. Ангелите се интересуват.“ Spalding and Magan, 3.

По времето на късния дъжд, когато ангелите пускат четирите ветрове, именно в „дните на тези царе“ Христос установява Своего царство. Късният дъжд е прогресивен и започна да ръси на 11 септември 2001 година, когато третото „Горко“ навлезе в историята, но разгневяването на народите бе незабавно възпряно. То продължава да нараства по сила, до неделния закон в Съединените щати, когато причинява национално разорение. След това този нарастващ съд продължава, докато всяка друга нация следва примера на Съединените щати и следователно претърпява същите съдби. Той се усилва до края на благодатното време. Напредва като жена в родилни болки.

Ще продължим разглеждането на осмия, който е от седемте, в следващата статия.

„Докато онези, които изповядват истината, служат на Сатана, неговата адска сянка ще закрива пред очите им Бога и небето. Те ще бъдат като онези, които са изгубили първата си любов. Те не могат да съзерцават вечните реалности. Онова, което Бог е приготвил за нас, е представено в Захария, глави 3 и 4, и 4:12–14: „И отговорих пак и му рекох: Що са тия две маслиненни клонки, които чрез двете златни тръби изпразват от себе си златното масло? И той ми отговори и каза: Не знаеш ли що са тия? А аз рекох: Не, господарю мой. Тогава той каза: Това са двамата помазани, които стоят пред Господаря на цялата земя.“

„Господ е пълен с ресурси. У Него няма недостиг на средства. Поради липсата на нашата вяра, нашата земност, нашите празни приказки, нашето неверие, проявено в нашия разговор, мрачни сенки се събират около нас. Христос не се разкрива в слово или в характер като Онзи, Който е изцяло прекрасен и пръв между десетки хиляди. Когато душата се задоволява да се въздига към суетата, Духът Господен може да извърши малко за нея. Нашето късогледо зрение вижда сянката, но не може да съзре славата отвъд. Ангели държат четирите ветрове, представени като разгневен кон, който се стреми да се откъсне и да се втурне по лицето на цялата земя, носейки по пътя си разрушение и смърт.

„Ще спим ли на самия праг на вечния свят? Ще бъдем ли вяли, студени и мъртви? О, дано в нашите църкви имаме Духа и диханието на Бога, вдъхнати в Неговия народ, за да застане той на нозете си и да живее. Нужно е да видим, че пътят е тесен и вратата — тясна. Но когато преминаваме през тясната врата, нейната широта е без предел.“
Manuscript Releases, том 20, 217.